

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De felici obitu eius, & sepultura. XVI

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

gulari, quos dudum personaliter in Brabantia visitauerat, à quibus magnam edificacionis formam, ob multam ipsorum humilitatem, & simplicis habitus deferentiã, traxit & annotauit. Cũ igitur pro loco religioni apto & monasterio fundando diligenter instaret, mortalitate præuentus nõ potuit perficere, quod optauit. Sed Deo regi immortalis & inuisibili omnium rerũ conditori, intentũ voluntatis suæ pro operis effectu obtulit, ac totum desiderium monasticæ constructionis, charissimis discipulis suis ab eo conuersis, perficiendũ commisit: hortans, ne tantum bonum ipso defuncto sopiretur, sed pro honore Dei ampliando, omnes pariter consilium præstarent & iuuamen. Ex his fuerunt, qui monasterium in Windesem, & domum S. Agnetis in monte prope Svollas, primitus Dec iuuante fundauerunt.

CAPVT XV.

De felici obitu eius, & sepultura.

1. **S**entiens itaque fidelis & prudens seruus Domini magister Gerardus, dierum suorum adesse finem, utpote communi mortalitatis fulmine percussus, salutare viaticum petijt & accepit. Insuper plagam Domini patienter tolerans, cum electis non refugit flagellari; ut irã omnipotentis iudicis tanto facilius placaret, quanto humiliter & libentius præsentia flagella sustineret. Igitur omnimodo voluntati diuinæ se resignans, & ordinationi supernæ sponte se subiiciens, agonẽ suam fiducialiter Domino commendauit, ita ad astantes sibi fratres breuiter loquens: *En vocor à Domino, & tẽpus resolutionis meæ instat. Augustinus & Bernardus pulsant ad ostium, non possum præterire terminum à Deo constitutum. Cogor cum mortalibus cæteris, debitum persolvere carnis. Deus tueatur exitum meum, pergat spiritus ad Dominum, qui fecit illum. Tegat terra corpusculũ de terra sumptũ, non diu ibi mansurum. Det mihi Deus inuenire requiẽ post mortem, pro cuius amore laboraui, scripsi, & prædicaui.*

2. *Contristati verò nimis discipuli eius, & profundè ingemiscientes dixerunt: Quid iã ultra faciemus, & quis de cætero nos informabit? Tu pater & defensor noster fuisti, & ad Dominum nos traxisti. Iam aduersarij nostri lætabuntur, & seculares nos subfannabunt, dicentes: Non habent isti ducem ac principem, ideo citò redigentur in nihilum. Si te viuente ausi fuerunt nos deridere & maledicere, quid facient te decedente? Cadat oratio tua pro nobis, & fer citò auxilium filijs derelictis. Tuo consilio nos emendare incepimus, adiua, ut perseueremus. Videns pius & misericors magister corda filiorum suorum, de suo transitu grauitè contristari, benignam consolationem intulit*

intulit

intulit dicens: Habete fiduciam in Domino charissimi, nec timeatis seculares homines contra vos garrientes. State firmiter in proposito sancto. Dominus erit vobiscum in loco isto. Non enim praualebit homo infringere, quæ Deus decreuit operari. Ut primum venero ad Dominum, spero, quod projiciam vobis flores de cælo, ut gratiam sentiat, & fructum faciat in mundo. Commendo autem vos omnes Deo & Sanctis eius.

3. Et ecce dominus Florétius, dilectus discipulus meus, in quo verè Spiritus factus requiescit, erit vobis pater & rector vester. Ipsum loco mei habeatis, ipsum audite, & eius consilio obedite. Non noui consimilem ei, de quo talia sentio, & cui tantum confido, quem sicut patrem diligere & honorare debetis. Sicque benignè cōsolatus est discipulos suos graui mœrore affectos, spōdens auxilium Dei eis certissimè affuturum. Quibus non aurū, nec argentum, nec prædiorum copias reliquit in testamentum; sed sacros codices & pauperulas vestes, ac alia quædam vilia & antiqua utensilia, in signum contemptus mundi, & ad consequendū facilius regnum Dei. Tunc etiam venerunt ad eum quidam deuoti scholares, morbo pestilentiæ percussi, cupientes pro remedio animæ salutare aliquod verbum ab eo audire. Ad quos ille clementer locutus est: Si habetis bonam voluntatem semper seruiendi Deo, securè potestis mori. Omnes lectiones, quas didicistis, reputabuntur vobis sicut oratio dominicalis: propter piam intentionem, quam ad Deum in studendo habuistis. His aeditis consolati iuuenes, & reuertentes ad hospitia sua, defuncti sunt in confessione bona, commendantes Deo & angelis sanctis animas suas Christi sanguine redemptas.

4. Igitur post festum assumptionis B. Mariæ semper virginis, cum iam natalis dies beati Bernardi illuxisset, venerabilis pater magister Gerardus, speciali deuotione sancto Bernardo affectus sole aduersperascente inter quintam horam & sextā, tradidit Deo animam suam sacramentis ecclesiasticis munitā, fide preciosam, ac multis virtutibus clarā. Anno dominicæ incarnationis millesimo trecentesimo octogesimo quarto; ætatis suæ quadragesimo circiter quarto; tempore Urbani Papæ sexti, ac reuerendissimi domini Florentij de Weulichouen Traiectensis Episcopi viri spectabilis, multis probis actibus adornati.

5. Cum ergo tristis rumor obitus eius exisset in populū, conuenerunt multi fideles, ad tam amandi & Deo deuoti magistri exequias celebrandas. Fuderuntq; pias lachrymas religiosi fratres & sorores, debitum humanæ defunctionis cum precibus & missarū solenniis ex more persoluentes. Omniq; ecclesiastico officio fideliter peracto, corpus eius deportatū est ad Ecclesiam beatæ

beatæ Mariæ, in qua reuerendæ traditur sepulturæ; vbi frequenter verbum Dei noscitur viva voce predicasse. Ibi non longè à sanctuario requiescit in pace, cum ceteris fidelibus resuscitandus in nonissimo die, per Iesum Christum Dominum nostrum, qui iudicaturus est viuos & mortuos, & sæculum per ignem. Hæc pauca de pluribus & magnificis actibus venerabilis magistri Gerardi, pro edificatione præsentium & futurorum fratrum nostræ congregationis, sint dicta ad laudem Domini nostri Iesu Christi. Peto autem veniam mihi dari, pro omni errore & sermonis defectu, quia imperitiam meam agnosco, & fraternæ correctioni humiliter me subijcio, gratiæ Dei tribuens, quicquid boni hîc scriptum inuenitur.

Notitius.

6. **M**ultum desideranter ista audio, & quasi nouum deotionis spiritum sentio mihi exinde generari. O si multam tales magistri possent inueniri, qui Ecclesiam Dei tam præclaris exemplis & doctrinis conarentur informare. Quapropter egregium virum hæcenus mihi ignotum, in maiori reuerentia dilectionis habeo, & eius scripta ac gesta, vbicunq; inuenero, studiosè perlegere & indagare curabo. Sed quæso te, si adhuc aliqua commendabilia de eo nosti, quatenus hæc mihi prius edisseras, antequam ad vltiora procedas.

Senior.

7. **L**icet ad alia scribenda festinem, tamen vt tuo desiderio satisfaciam, paucis audi, quid de eodem quidam doctor in theologia cantor Parisiensis, olim ipsi familiaris scribit, & quanta eum laude post mortem extollit.

CAPVT XVII.

De magnifica commendatione eius, à cantore Parisiensi.

1. **S**acræ recordationis magister Gerardus, dictus Magnus, feliciter migravit ad Dominum. Et verè Magnus, quoniam in omnibus scientijs liberalibus, naturalibus, moralibus, ciuilibus, canonicis, & theologicis, simul in vno supposito congregatis, nulli secundus erat in orbe. Erat etiam tantæ sanctitatis & exempli in mortificatione carnis, in abnegatione temporalium, in contemptu mundi, in charitate fraterna ad omnes, in desiderio salutis animarum, in efficacia prædicationis, in reprobatione & detestatione vitiorum, in opponendo se hereticis, in persequendo secundum iura canonica concubisarios, in conuertendo.

M in m. vitam